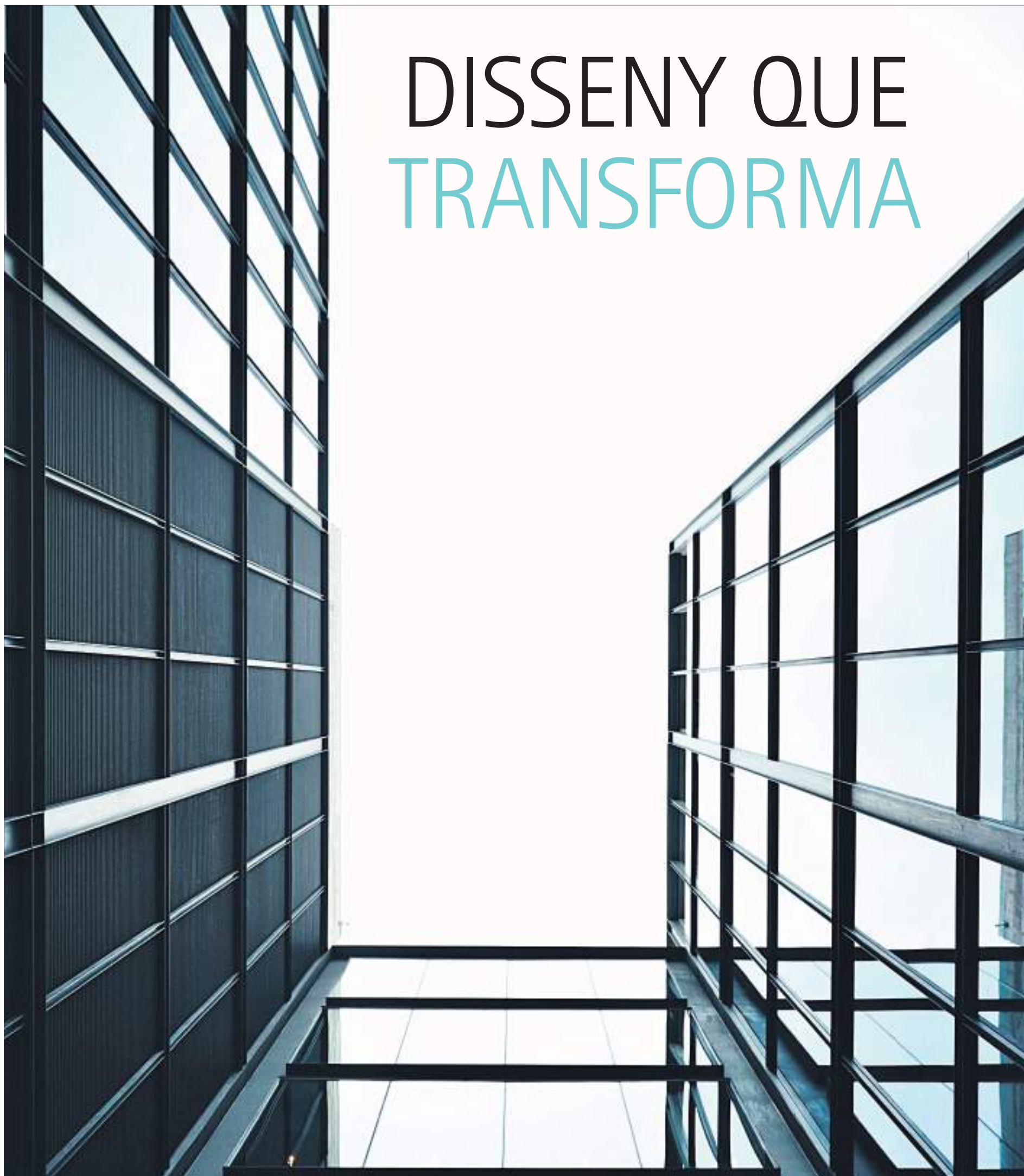

SPC
PÀGINES ESPECIALS

ARQUITECTURA
& INTERIORISME

DIMARTS, 13 DE MAIG DEL 2025

DISSENY QUE TRANSFORMA

INTRODUCCIÓ

L'art de pensar cada espai

ÉS FONAMENTAL QUE ARQUITECTES I DISSENYADORS D'INTERIORS TREBALLIN EN SINTONIA

L'arquitectura i l'interiorisme són dues disciplines aparentment diferenciades, però profundament entrelaçades, que serveixen per configurar els espais on vivim, treballem o hi passem les estones d'oci. L'arquitectura ha estat tradicionalment considerada l'art de projectar i construir edificis, mentre que l'interiorisme s'ha definit com l'art de condicionar els interiors per fer-los més funcionals, estètics i còmodes. Però aquesta distinció és només superficial. A mesura que la societat ha anat prenent consciència de la importància dels entorns en la qualitat de vida, ha emergit una nova mirada integradora que reconeix que l'arquitectura i l'interiorisme no són processos

consecutius, sinó vasos comunicants, dues mirades que han d'actuar conjuntament des del primer esbós fins a l'últim detall.

Un projecte arquitectònic no es pot entendre plenament si no es pensa des de dins. Les decisions estructurals no són mai neutres: el volum, l'alçada dels sostres, l'orientació de les obertures, la relació amb l'exterior o la distribució dels espais són decisions que afecten directament el confort, la funcionalitat i fins i tot l'estat emocional de qui habitarà aquell espai. I és aquí on l'interiorisme aporta una mirada complementària, focalitzada en les persones, en la manera com viuen, es mouen, treballen o descansen. Mentre que l'arquitectura configura l'esquelet, l'interiorisme en modela la carn, la pell i fins i tot l'ànima, incorporant textures, llums i recorreguts que no tan sols decoren, sinó que donen sentit a l'obra.

Des d'aquest punt de vista, les fronteres entre arquitectes i interioristes s'han anat esvaint. A les escoles de disseny i arquitec-

LA FORMACIÓ EN LA MATÈRIA APOSTA PER UNA MIRADA TRANSVERSAL

tura, cada cop és més habitual una formació transversal, i a la pràctica professional, la col·laboració és clau. Arquitectes que entenen el llenguatge dels materials i les emocions que evoken, i interioristes que coneixen els límits estructurals i normatius dels edificis, comparteixen un objectiu comú: crear espais que no tan sols compleixin una funció, sinó que generin una experiència. Aquesta experiència pot ser domèstica o pública, íntima o col·lectiva, però sempre té una càrrega emocional, cultural i simbòlica, que va més enllà de l'ús estricte.

Històricament, l'interiorisme ha estat menystingut, considerat sovint un apèndix de l'arqui-

tectura o, en el pitjor dels casos, reduït a la decoració anecdòtica. Però aquesta mirada ha canviat radicalment les darreres dècades. El sorgiment d'un nou discurs entorn de l'arquitectura emocional, sostenible i centrada en les persones ha posat en valor l'aportació dels interioristes com a dissenyadors de la qualitat espacial.

Aquesta nova sensibilitat també ha estat impulsada per canvis socials profunds. La pandèmia, per exemple, va fer evident fins a quin punt l'espai domèstic havia quedat mal resolt en molts casos. Espais dissenyats per dormir o descansar es van convertir de sobte en oficines, escoles, gimnasos o refugis, posant en evidència la necessitat

d'una arquitectura i un interiorisme més flexibles, adaptables i centrats en el benestar integral. A més, l'envelliment de la població, l'augment del teletreball, les noves formes de convivència o la crisi climàtica exigeixen una revisió profunda de com dissenyem i habitem els espais.

En l'arquitectura contemporània, cada cop és més freqüent veure com els projectes es defineixen des de l'experiència de l'usuari. Des del moment inicial, es defineixen les atmosferes, els usos, els fluxos, la relació amb la natura, els sistemes de climatització o les tipologies de mobiliari. Aquest enfocament holístic permet que el projecte es pensi com un tot coherent i no com una suma d'intervencions encadenades. Ja no té sentit concebre un edifici acabat que, un cop construït, espera que algú *el decori*. La coherència espacial s'assoleix quan la visió arquitectònica i l'interiorista comparteixen un llenguatge comú, quan es troben per oferir un espai viu, honest i útil.

LES DUES DISCIPLINES S'HAN D'ENTENDRE COM A VASOS COMUNICANTS

ELS CANVIS SOCIALS TAMBÉ HAN IMPULSAT AQUESTA NOVA SENSIBILITAT

LA INTEGRACIÓ AMB L'ENTORN

Arquitectura i territori

EL DISSENY ARQUITECTÒNIC ÉS MÉS AUTÈNTIC QUAN NEIX DEL PAISATGE I NO S'HI IMPOSA

L'arquitectura és indestriable del territori. A més de ser una disciplina formal, és una manera de concebre, d'interpretar el lloc, de dialogar amb la llum, la matèria i la memòria del paisatge. El territori no és un suport neutre, sinó una entitat viva que condiciona –i hauria de condicionar– com construïm. Quan l'arquitectura s'hi relaciona amb respecte, apareixen formes arrelades, harmòniques, adaptades. Quan s'hi imposa, en canvi, genera friccions, buits i també escenes desconnectades.

Les cultures tradicionals van construir durant segles en diàleg amb el medi. Sense manuals ni proclames ecològics, les cases s'adequaven al clima, al relleu i als materials disponibles. Als Pirineus, les teulades inclinades, la pedra seca i les orientacions solars responien a condicions climàtiques concretes. Aquest saber local, transmès entre generacions, constituïa una sostenibilitat empírica. I avui, davant l'emergència climàtica i l'estandardització global, aquesta saviesa torna a tenir un valor essencial.

**DURANT SEGLES,
S'HA CONSTRUÏT
EN TOTAL DIÀLEG
AMB EL MEDI**

La modernitat, però, va trencar aquest vincle. Amb el segle XX i la fe en el progrés tècnic, l'arquitectura va esdevenir sovint un exercici de repetició i abstracció. Materials com el formigó i el vidre es van convertir en símbols d'universalitat, i es van alçar edificis idèntics a qualsevol latitud, ignorant el context. Aquest model ha deixat cicatrius: barris despersonalitzats, paisatges trencats, infraestructures invasives. El territori, ignorat, ha respost amb desequilibris ecològics i socials.

Però la seva veu encara s'escolta. Avui, molts arquitectes tornen a mirar el lloc com a font de sentit. No per nostàlgia, sinó per responsabilitat. La topografia, la vegetació, les visuals o els fluxos hídrics s'integren en el disseny com a elements actius. L'arquitectura paisatgística recupera sòls degradats, teixeix connexions i restitueix memòries. En diversos llocs del planeta, es multipliquen els projectes que no volen destacar, sinó fondre's amb el paisatge com una pedra més.

Aquest enfocament, però, va més enllà dels edificis. També afecta l'estructura urbana, la manera com creixen les ciutats i com es connecten amb la natura. L'urbanisme expansiu i dispers ha fet mal: ha fragmentat el territori, ha destruït ecosistemes i ha generat una forta dependència del vehicle privat. Repensar la ciutat des del territori vol dir fer-la compacta, permeable, amb una infraestructura verda que vinculi persones i biodiversitat.

**MOLTS CREADORS
TORNEN A MIRAR
EL LLOC COM A
FONT DE SENTIT**

Vol dir desfer murs invisibles i recuperar continuïtats.

El cas d'Andorra és significatiu. L'orografia condiciona el creixement, però també ofereix oportunitats per a una arquitectura més arrelada. Els marges, els torrents i els camins antics poden esdevenir espais verds que ens connectin amb la natura. Cal repensar la relació entre carreteres, barris, serveis i natura per fer una lectura més acurada de tot l'entorn. L'espai públic pot ser un lloc d'enllaç i reparació si s'hi actua amb criteri i sensibilitat.

També hi ha una dimensió simbòlica: el territori és cultura, i construir-hi és reinterpretar-lo. Quan un projecte ignora la memòria local o imposa codis forans, pot generar dissonàncies. Però quan s'hi vincula amb res-

**LA QÜESTIÓ ÉS
COM COMBINAR EL
RESPECTE AMB LES
EXIGÈNCIES ACTUALS**

pecte, el resultat és potent. Pot ser un detall –una orientació, una textura, una geometria inspirada en el lloc–, però aquests gestos acumulats generen sentit i pertinença. Molts arquitectes ho demostren amb obres de gran profunditat simbòlica.

La gran pregunta és com combinar aquest respecte amb les exigències del present. Com construir en un món que demana eficiència, urgència i canvi? Com

evitar el *greenwashing* i apostar per una arquitectura realment regenerativa? Potser cal construir menys. O construir amb més consciència. No qualsevol territori ha de ser ocupat, ja que el buit també té valor. I l'arquitectura, de vegades, consisteix a saber-lo respectar.

Habitar el territori és, en el fons, una actitud. No és només una decisió formal o tècnica, sinó una qüestió ètica. Vol dir escoltar abans de projectar. Vol dir reconèixer que el lloc té una història, una biodiversitat, un caràcter. Si l'arquitectura vol ser rellevant en el segle XXI, no pot ser aliena a aquests aspectes. Ha de tornar a mirar el territori, no com un obstacle, sinó com una oportunitat per construir un món més just i més viu.

ELS DESAFIAMENTS IMMEDIATS

Els grans reptes del futur

L'ARQUITECTURA HA D'APOSTAR PEL RESPECTE AL MEDI, LA FLEXIBILITAT I LA RESILÈNCIA

L'arquitectura del segle XXI afronta un conjunt de reptes urgents que no poden ser resolts amb les eines del passat. El context global ha canviat: l'esgotament dels recursos, l'emergència climàtica i l'acceleració tecnològica han modificat no tan sols les condicions en què vivim, sinó també les preguntes fonamentals que l'arquitectura s'ha de fer. Ja no es tracta només de com construir, sinó per què, per a qui, i amb quines conseqüències. L'edifici del futur no pot ser només un contenidor funcional o una icona estètica: ha de ser un organisme viu, connectat, eficient i adaptatiu. Ha de saber conviure amb els riscos del planeta i, alhora, millorar la qualitat de vida.

Un dels grans eixos d'aquesta nova arquitectura és la sostenibilitat. L'edificació és responsable d'un percentatge molt elevat de les emissions de diòxid de carboni arreu del món i, per tant, qualsevol transformació real cap a un model sostenible ha de passar per un profund replantejament. Aquí entren en joc els edificis passius, que són capaços de mantenir condicions de confort sense gairebé consumir

L'EFICIÈNCIA
S'ALIA AMB LA
DIGITALITZACIÓ, CADA
COP MÉS RELLEVANT

energia. També l'arquitectura bioclimàtica, que adapta la forma i els materials a les condicions ambientals locals, i que aprofita els recursos naturals disponibles per regular la temperatura interior o reduir la petjada hídrica.

Aquesta eficiència es complementa amb una altra dimensió cada cop més rellevant: la digitalització dels edificis. Els anomenats *smart buildings* incorporen sensors, sistemes de domòtica, intel·ligència artificial i plataformes de gestió que permeten optimitzar el consum, detectar anomalies o regular la llum o la climatització segons l'ús real. Aquesta tecnologia no tan sols millora l'eficiència, sinó que pot oferir una millor experiència a l'usuari, adaptant l'espai a les seves necessitats. A més, obre la porta a una gestió centralitzada d'edificis complexos, com ara hospitals, escoles o oficines, on la integració entre arquitectura i dades pot generar nous escenaris d'ús més flexibles i resilents.

Precisament la flexibilitat dels espais ha esdevingut una preocupació central arran de la pandèmia de la covid-19. El virus va fer evident que moltes de les tipologies arquitectòniques heretades no estaven preparades per a una crisi sanitària d'aquesta magnitud. Oficines massificades, escoles amb aules hermètiques, habitatges sense espais exteriors... tot això va obligar a repensar ràpidament com vivim, treballem i compartim espais. L'arquitectura postcovid aposta per espais més airejats, amb una millor qualitat ambiental interior, amb més presència de materials higiènics i superfícies fàcils de netejar, i amb una distribució que permeti mantenir distàncies i generar àrees de transició o d'aïllament. Però també ha provocat un debat més profund: cal dissenyar espais preparats per a la incertesa, que puguin ser adaptats ràpidament a nous usos o emergències, sense perdre qualitat de vida.

En aquest sentit, la resiliència s'ha convertit en un concepte clau. Ja no podem donar per fet que el context serà estable. Les ciutats costaneres han de preparar-se per a l'augment del nivell del mar; les regions mediterrànies, per a onades de calor i sequeres extremes; altres territoris, per a inundacions, incendis o nevades fora de calendari. Davant aquest escenari, l'arquitectura ha de ser capaç de resistir i adaptar-se.

Tot plegat apunta una transformació sistèmica. No es tracta de sumar tecnologies o incorporar plaques solars a un edifici convencional. Es tracta de repensar tota la cadena de valor de l'arquitectura: els materials, els processos, l'ús, el cicle de vida i l'impacte social. És una arquitectura que ja no pot ser neutral. Ha de prendre partit d'acord amb els límits del planeta i les necessitats de les comunitats. I ha de fer-ho amb humilitat, però també amb creativitat i ambició.

Av. Bonaventura Armengol 10,
Edifici Montclar, Escala 1, 4rt 3a
AD500 Andorra la Vella

+376 394 994
+376 821 500
info@cinc-studio.com

cinc-studio
arquitectura

INNOVACIÓ ARQUITECTÒNICA

Tècnica, matèria i forma

CADA DECISIÓ CONSTRUCTIVA HA DE REFLECTIR ENGINY, SOSTENIBILITAT I ORIGINALITAT

Quan pensem en arquitectura, sovint ens ve al cap la imatge d'una façana o la silueta d'un edifici. Però darrere de cada forma visible hi ha un entramat profund de tècnica, matèria i enginyeria que fa possible allò que veiem. El llenguatge de l'arquitectura no és només formal: és el resultat d'una selecció de materials, d'un conjunt de decisions estructurals, d'un grau d'experimentació i d'una herència que es fon amb la creativitat del disseny. Per això, conèixer com es construeix és entendre realment què és l'arquitectura.

Els materials han estat sempre un element definidor. La seva disponibilitat, resistència, textura o capacitat d'aïllament

han condicionat les formes i els estils al llarg de la història. La fusta, per exemple, ha estat utilitzada des de temps immemorials per la seva lleugeresa, calidesa i capacitat estructural. Avui, gràcies a la tecnologia, ha tornat a la primera línia amb formats com el CLT (Cross-Laminated Timber), que permet construir edificis alts amb un balanç ambiental molt més favorable que el formigó o l'acer. La pedra, un altre material ancestral, recupera l'antic valor aportant inèrcia tèrmica, textura i una expressivitat vinculada al territori.

El ferro i l'acer, símbols de la revolució industrial, permeten formes esveltes, però requereixen una execució precisa i una protecció adequada. El formigó, en canvi, és omnipresent en l'arquitectura contemporània, valorat per la seva versatilitat, resistència i capacitat d'adaptar-se a motlles complexos. Sovint criticat per la seva petjada de carboni, s'exploren avui dia versions amb ciments alterna-

HI HA HAGUT GRANS AVENÇOS TECNOLÒGICS EN ELS PROCESSOS DE CONSTRUCCIÓ

tius, àrids reciclats o additius que redueixen l'impacte ambiental. I el vidre, tan icònic com controvertit, continua definint la transparència de les façanes modernes, tot i que amb noves tecnologies que milloren l'eficiència tèrmica o la capacitat de regular la llum solar.

Però els materials necessiten eines per transformar-se en espais. I aquí entren en joc les innovacions tecnològiques en el procés constructiu. Un dels canvis més disruptius ha estat la prefabricació, que permet produir peces estructurals o mòduls complets en taller, amb un control de qualitat més alt, menys residus i una reducció dels temps d'obra. Això no tan

sols millora l'eficiència, sinó que obre la porta a sistemes constructius més lleugers, assequibles i repetibles. Un pas més enllà és la impressió 3D aplicada a l'arquitectura, que ja s'ha utilitzat per aixecar habitatges en zones desfavorides, amb materials naturals com l'argila o amb formigons especials.

El disseny assistit per ordinador ha evolucionat cap a sistemes com el BIM (Building Information Modeling), una metodologia que permet modelar digitalment un edifici amb totes les capes: estructura, instal·lacions, materials, costos i manteniment. El BIM no tan sols transforma la manera com es projecta, sinó també com es

construeix i com s'opera un edifici al llarg del temps. És una eina de coordinació interdisciplinària que enllaça arquitectura, enginyeria i gestió, i que anticipa conflictes abans que es materialitzin sobre el terreny.

Tot aquest univers tecnològic i material es manifesta en els detalls constructius, els veritables punts de contacte entre la idea arquitectònica i la seva realitat física. Una finestra no és només una obertura: és una peça tècnica complexa que regula la llum, la ventilació, l'aïllament i la relació amb l'exterior. Una escala no és només un pas vertical: pot ser una peça escultòrica, un connector simbòlic, un element de seguretat. Les voltes, antigues o contemporànies, són exemples de com la forma pot ser alhora estructural i estètica. Les cobertes poden convertir-se en espais habitables, jardins o captadors d'energia. I les façanes, més enllà de la seva aparença, són avui sistemes actius que respiren, filtren, acumulen energia i protegeixen.

ELS MATERIALS HAN ESTAT SEMPRE L'ELEMENT DEFINIDOR D'UN PROJECTE

EL SISTEMA BIM PERMET MODELAR DIGITALMENT TOTES LES CAPES D'UN EDIFICI

Sostres desmuntables
Aïllaments acústics i tèrmics
Sostres laminats per a pàrquings
Mobles per a menjadors i habitacions fets a mida
Acabats Q4 únics a Andorra amb la maquinària precisa
Distribucions interiors tant de pisos com de xalets, etc.
Sostres amb dibuixos a demanda del client fets amb Placo

BAIXADA DEL MOLÍ, 10 - AD500 ANDORRA LA VELLA
TEL.: +376 356 556 - espartaquix541@gmail.com

ENTREVISTA

ROBERTO CAMPOS. El director general d'Avintia Inmobiliaria desgrana les principals claus de Veguer Village, un nou projecte residencial d'avantguarda que l'empresa ha impulsat al centre d'Andorra la Vella.

“Ofereim arquitectura pionera per gaudir d'Andorra tot l'any”

Situat en una de les zones amb més projecció del Principat, Veguer Village combina disseny, sostenibilitat i confort. El projecte, promogut per Avintia Inmobiliaria, representa una oportunitat única per a aquells que busquen un habitatge a Andorra, ja sigui com a residència habitual, segona residència o inversió. Parlem amb Roberto Campos, director general d'Avintia Inmobiliaria, sobre aquest nou concepte residencial.

Roberto, què fa tan especial Veguer Village?

Veguer Village ho té tot: una ubicació privilegiada, disseny contemporani i zones comunes pensades per al benestar dels seus habitants. Tots els habitatges comptaran amb qualificació energètica A, gràcies a solucions innovadores i eficients, com el sistema de cogeneració urbana, que alimenta tant el subministrament d'aigua calenta sanitària com el terra radiant, utilitzat per a calefacció i

ÉS UN PROJECTE COMPLET PER A QUI BUSCA QUALITAT DE VIDA AL PRINCIPAT

refrigeració. És un projecte complet per a qui busca qualitat de vida a Andorra.

Com és el perfil del client que aposta pel projecte?

Tenim un perfil molt variat: des de residents locals que busquen un habitatge eficient i ben ubicat, fins a compradors internacionals que volen gaudir d'Andorra com a segona residència, per a oci o teletreball, i també com a inversió. El que tenen en comú és que valoren la qualitat, el disseny i la confiança que ofereix un grup amb trajectòria.

Quin tipus d'habitatges ofereix Veguer Village?

Ofereim habitatges d'un, dos i tres dormitoris, tots amb terrassa, acabats d'alta gamma i vistes obertes. Els habitatges de dos dormitoris estan tenint una gran demanda i en queden pocs de disponibles. A més, donem la possibilitat de personalitzar els acabats i ofereim un servei exclusiu de disseny d'interiors *clau en mà*.

Quin paper ha jugat l'experiència prèvia a Andorra en el desenvolupament d'aquest projecte?

Un paper clau. El 2018 vam llançar Isard Homes, que va ser tot un èxit i ens va permetre entendre en profunditat el mercat andorrà i les seves particularitats. Aquest aprenentatge es reflecteix en cada detall de Veguer Village, des de la integració en l'entorn fins a l'atenció personalitzada al client.

Com estan funcionant les vendes?

A molt bon ritme. En tot just quatre mesos hem assolit gairebé un 40% de reserves. És una xifra molt positiva que demostra que el producte encaixa perfectament amb el que busca el mercat: eficiència energètica, disseny acurat, zones de benestar i una ubicació que ofe-

EN TOT JUST QUATRE MESOS HEM ASSOLIT GAIREBÉ UN 40% DE RESERVES

reix tranquil·litat sense renunciar a la comoditat i als serveis.

Per què confiar en Veguer Village com a inversió o com a llar?

Perquè al darrere hi ha un grup solvent, amb experiència i presència local. Gestionem el projecte de principi a fi i acompanyem el client durant tot el procés. Veguer Village és una llar pensada per gaudir d'Andorra tot l'any, amb les màximes garanties.

Per acabar, què recomanaria a qui estigui buscant habitatge al Principat?

Que actuï aviat. Andorra viu un moment molt dinàmic i les millors oportunitats no duren gaire. Veguer Village n'és una: un projecte exclusiu, ben ubicat i amb un valor de futur garantit.

EL TEU NOU HABITATGE AL COR D'ANDORRA LA VELLA

Un projecte que ho té tot

- * Ubicació al ple centre
- * Disseny contemporani i sostenible
- * Habitatges pensats per a tu

✉ veguer@soldithomes.es

☎ +376 66 66 76

DES DE
329.000€

VEGUER VILLAGE

SOLDIT HOMES

*Una plaça d'aparcament inclosa en el preu. IGI no inclòs.

INTERIORISME

Donar sentit als espais

AQUESTA DISCIPLINA COMBINA ESTÈTICA, FUNCIONALITAT, SOSTENIBILITAT I BENESTAR

L'interiorisme és una disciplina sovint malentesa i reduïda a la simple decoració d'espais. En realitat, va molt més enllà. És l'art i la tècnica de dissenyar interiors amb criteris estètics, funcionals i humans, per tal de crear espais que responguin a les necessitats físiques i emocionals dels usuaris. Lluny de ser només una qüestió de bon gust, implica una anàlisi profunda dels hàbits, l'ús de l'espai i l'impacte que aquest té sobre el benestar quotidià.

Un dels errors més comuns és pensar que l'interiorisme només serveix per fer bonic un lloc. Però la feina dels interioristes inclou molt més: funcionalitat, seguretat, sostenibilitat, ergonomia i, cada cop més, accessibilitat. El procés comença molt abans d'escollir un sofà o pintar una paret. S'inicia amb una fase de planificació, on es defineixen objectius, es detecten problemes i es proposen solucions. Aquesta etapa és clau per aconseguir espais eficients i adaptats als usuaris.

ES TRACTA D'UN ART QUE VA MÉS ENLLÀ DE LA SIMPLE DECORACIÓ

La **planificació** permet tenir una visió clara del que es vol aconseguir i com fer-ho. Els interioristes treballen braç a braç amb els clients per entendre les seves necessitats i traduir-les en un projecte coherent. A partir d'aquí, entren en joc la distribució, l'elecció de materials, la il·luminació, el mobiliari i tots els elements que configuraran l'obra.

Un altre aspecte fonamental és la **maximització de l'espai**. En entorns urbans, on cada metre quadrat compta, cal optimitzar els espais amb solucions intel·ligents. Mobiliari modular, emmagatzematge integrat i una distribució ben pensada poden transformar llocs petits en amplis, còmodes i funcionals. Això no és només una qüestió pràctica, sinó també de qualitat de vida.

L'interiorisme també vetlla per la **seguretat**. Això implica complir normatives, però també preveure riscos, especialment en entorns com ara escoles, oficines o habitatges amb infants o persones grans. La seguretat forma part d'una concepció global de l'espai com a lloc habitable, accessible i amable.

En l'actualitat, la **sostenibilitat** és un dels grans eixos del disseny interior. Això vol dir escollir materials reciclats o de baixa petjada ecològica, buscar eficiència energètica i afavorir un consum responsable. També implica dissenyar entorns duradors, que no necessitin ser reformats constantment, contribuint així a una arquitectura més responsable amb el medi ambient.

Un element sovint oblidat però central és la **psicologia de l'es-**

pai. L'interiorisme entén que els espais influeixen en com ens sentim. La llum natural, els colors, les textures, la ventilació o l'acústica poden afectar l'estat d'ànim, la concentració o fins i tot la salut. Crear ambients que generin benestar és un dels grans objectius d'aquesta disciplina.

També és important la **personalització**. Cada projecte reflecteix la personalitat dels seus habitants. L'interiorista no imposa, sinó que interpreta. A través dels gustos, les rutines i les preferències del client, crea un espai únic i coherent amb la seva manera de viure. Aquest enfocament contribueix a fer que els espais siguin, de debò, habitables i significatius.

A més, l'interiorisme és cada cop més conscient de la **inclusi-**

L'INTERIORISTA NO TREBALLA SOL: ÉS UNA TASCA COL-LABORATIVA

vitat. Es tracta de dissenyar espais accessibles per a tothom, independentment de l'edat o les capacitats. Això pot incloure des de rampes fins a mecanismes tàctils o solucions ergonòmiques. Un bon interiorisme és aquell que tothom pot gaudir sense obstacles.

La **tecnologia** també ha revolucionat aquest àmbit. Avui dia, la domòtica permet controlar la il·luminació, la climatització o

la seguretat des d'un dispositiu mòbil. Aquesta mena de solucions afegeixen comoditat, però també eficiència i adaptabilitat.

Finalment, cal destacar que l'interiorisme és una **tasca col·laborativa**. No es treballa en solitari: coopera amb arquitectes, enginyers, artesans i altres professionals per donar forma a projectes viables, complets i respectuosos amb l'entorn i les normatives. Aquesta sinergia garanteix resultats més sòlids i coherents.

L'interiorisme és, en conclusió, una eina potent per transformar els espais que habitem. No es tracta només de crear entorns agradables, sinó d'adaptar-los a les persones que hi viuen, amb intel·ligència, sensibilitat i responsabilitat.

LA PLANIFICACIÓ PERMET TENIR UNA VISIÓ CLARA DEL QUE ES VOL ASSOLIR

**US AGRADA AQUESTA CUINA?
POT SER VOSTRA**

La diferència entre una cuina sense estil i una de disseny no és el preu, és la planificació i l'elecció dels materials.

Av. de Salou 40 AD500
Andorra la Vella
Principat d'Andorra
www.riba.ad

riba

EL PROCÉS, PAS A PAS

Desenvolupar un projecte

EL PROCEDIMENT IMPLICA DIVERSES FASES BEN DEFINIDES, TOTES ELLES FONAMENTALS

La feina de l'interiorista és, sens dubte, una activitat complexa i moltes vegades poc entesa. Tot i que el disseny d'interiors pot semblar una tasca senzilla a simple vista, que només requereix cert sentit estètic i una mica d'imaginació, la realitat és molt diferent. L'interiorisme és una disciplina molt més àmplia, que exigeix una formació específica i profunds coneixements tant artístics com tècnics. A més, requereix habilitats per gestionar projectes, interactuar amb clients i coordinar equips de treball.

En aquest sentit, el disseny d'interiors no es limita només a l'elecció de colors o mobles. Un bon interiorista ha de tenir coneixements de disseny espacial,

ergonomia, il·luminació, materials, acústica i molts altres aspectes que afecten l'experiència de l'usuari. Per exemple, cal entendre com es comporten els diferents materials en relació amb la llum natural, o quina és la millor distribució per a un espai segons les seves funcions específiques. Aquests factors, entre d'altres, converteixen l'interiorisme en una disciplina que requereix molt més que simple bon gust.

L'elaboració d'un projecte d'interiorisme implica diverses fases ben definides, cadascuna amb la seva importància i els seus reptes. És fonamental que els clients coneguin aquest procés per entendre tot el treball que implica, així com les decisions que es prenen en cada etapa.

1. Presa de dades. La primera fase d'un projecte és crucial per definir-ne l'èxit. Es tracta de la primera presa de contacte amb el client, en què s'estableixen les bases sobre les quals es desenvoluparà l'obra. Aquest moment és clau per entendre quines són les necessitats i els desitjos del

LA FASE CONCEPTUAL SERVEIX PER COMENÇAR A DONAR FORMA AL PROJECTE

client, però també per analitzar les característiques de l'espai. Un bon interiorista prestarà especial atenció a aspectes com les dimensions de l'espai, l'orientació, la il·luminació natural, l'estructura existent i, fins i tot, l'entorn immediat. Tots aquests elements influiran en el disseny final i en les decisions que es prenguin durant les fases posteriors.

2. Concepte. Un cop recopilades totes les dades inicials, es passa a la fase conceptual, en què l'interiorista comença a donar forma a la idea principal del projecte. Aquesta etapa és especialment creativa, ja que es tracta de plasmar les sensacions, els colors, les textures i les formes que s'integraran a l'es-

pai. Durant aquesta fase, el professional pot inspirar-se en altres obres similars o referències visuals, amb l'objectiu de captar la visió del client i traduir-la en un llenguatge visual i funcional. Els croquis a mà, les referències de materials i les paletes de colors prenen protagonisme, oferint una primera visió de l'espai final.

3. Avantprojecte. L'avantprojecte és una evolució natural de la fase de concepte. Un cop s'ha definit la idea general, es comença a treballar amb més detall sobre l'espai concret. Aquesta fase implica un treball tècnic més precís, ja que cal plasmar sobre plànols les idees inicials, considerant l'espai real. L'interiorista comença a generar plànols de

distribució, seccions i, en molts casos, perspectives tridimensionals que ajudaran tant el client com els futurs col·laboradors a visualitzar l'obra de manera clara. Els primers detalls sobre materials, textures i acabats també apareixen en aquesta fase, apropant cada vegada més el projecte a la seva realitat física.

4. Elaboració de pressupostos. Amb una idea clara del que es vol aconseguir, arriba el moment de traduir aquestes idees en números. La fase de pressupostos és vital per assegurar-se que el projecte és viable des del punt de vista econòmic. Aquí es realitza una comparativa de preus entre diversos proveïdors i es fan estimacions sobre el cost de materials, treballs de construcció, instal·lacions, etc. És un moment en què es poden ajustar certes decisions per adequar l'obra al pressupost del client, tot mantenint la qualitat i el concepte inicials. A més, es revisen tots els detalls per assegurar-se que els diferents aspectes estan alineats amb les expectatives marcades.

LES DIMENSIONS DE L'ESPAI, L'ORIENTACIÓ O LA IL·LUMINACIÓ SÓN ASPECTES CLAU

UN COP DEFINIDA LA IDEA GENERAL, S'HA DE PLASMAR SOBRE ELS PLÀNOLS

5. Projecte d'execució. Un cop definit el pressupost, es passa a la fase de projecte d'execució. Aquest és el pas en el qual es concreten totes les idees i es generen els plànols definitius, que seran la guia per a tots els professionals involucrats en la construcció i adequació de l'espai.

DURANT L'EXECUCIÓ CAL COORDINAR UN GRAN NOMBRE DE PROFESSIONALS

Els plànols d'execució inclouen informació precisa sobre les distribucions, instal·lacions, demolicions necessàries i altres detalls essencials per garantir que l'obra es desenvolupi sense problemes. Aquests documents són crucials per a l'èxit del projecte, ja que guien l'equip tècnic i asseguren

que cada pas del procés es realitza segons el que s'ha planificat.

6. Execució de l'obra. La fase d'execució de l'obra és, potser, la més visible per al client, ja que és quan es materialitzen totes les idees i decisions preses durant les fases anteriors. Durant aquest procés, l'interiorista ha de

coordinar diversos equips professionals: paletes, electricistes, fusters, etc. Això requereix una gran capacitat d'organització i planificació per evitar que les diferents intervencions se superposin o generin conflictes. Alhora, cal preveure possibles imprevistos que puguin sorgir durant l'obra, així com reservar un temps per a l'ajustament dels últims detalls. Una bona gestió en aquesta fase assegura que l'obra es desenvolupi de manera eficient i en els temps previstos.

7. Decoració. Finalment, quan l'obra està pràcticament acabada, arriba una fase fonamental: la decoració. Aquest és el moment en què l'interiorista s'encarrega d'escollir els elements decoratius que donaran personalitat i calidesa a l'espai. Els teixits, quadres, miralls, llums, plantes i altres objectes tenen un gran impacte en la percepció final del projecte. Tot ha d'estar en sintonia amb el concepte global, per tal de mantenir la coherència i fer que l'espai reflecteixi la visió inicial tant de l'interiorista com del client.

En definitiva, la feina d'un interiorista no es limita només a fer propostes estètiques o a escollir mobles. Al contrari, és una feina de planificació, gestió i coordinació que implica una gran responsabilitat. Un bon interiorista ha de tenir una visió global del projecte i ser capaç de resoldre problemes tècnics i logístics.

BGL

inspiració

Espais que et representen, dissenyats amb passió

Arquitectura i interiorisme, ambients
únicos, funcionals i plens de caràcter.
Showroom creatiu a Andorra la Vella,
on el disseny pren vida.

C/ Bonaventura Riberaigua, 15
AD500 · Andorra la Vella
+376 882 488 / +376 607 802
bglinspiracio@gmail.com

L'INTERIORISME AVUI

Les tendències més actuals

ES BUSCA BENESTAR EMOCIONAL A TRAVÉS DE LA NATURALITAT I LA SENZILLESA

En un món cada cop més accelerat, l'interiorisme contemporani es converteix en una disciplina que busca molt més que bellesa o estètica: vol generar benestar. Ja no es tracta només de vestir espais, sinó de construir entorns que acompanyin l'estat emocional de qui els habita. Aquesta és la tendència que marca el pas avui dia: el confort emocional com a nou luxe. Els espais es dissenyen perquè reconfortin, abracin i parlin el mateix llenguatge que les persones que els viuen. Aquesta aproximació, que barreja neuroarquitectura, psicologia ambiental i una estètica depurada, impregna tant habitatges particulars com zones de treball, hotels o espais comercials.

Els colors s'allunyen dels tons estridents per donar pas a una gamma cromàtica suau i orgànica. Els beixos càlids, els verds oliva i els marrons terra dominen les paletes, amb aportacions puntuals de blau profund o terracota. Són colors que evocuen la natura i que, segons diversos estudis de percepció visual, ajuden a reduir l'estrès i afavoreixen la concentració o el descans. Aquesta tornada als orígens es veu reforçada per l'ús de materials nobles i sostenibles. La fusta massissa sense tractar, les fibres vegetals com el

ELS COLORS EVITEN L'ESTRIDÈNCIA PER DONAR PAS A TONS SUAUS I ORGÀNICS

lli o el jute, la pedra natural o el fang cuit tenen un protagonisme creixent. Però no es tracta de copiar literalment l'estètica rural, sinó d'actualitzar-la amb línies actuals i formes pures.

El mobiliari també evoluciona. La tendència és cap a peces atemporals, amb formes arrodonides, proporcions generoses i acabats mat que fugen de l'excés. S'imposa una estètica de *quiet luxury* o luxe silenciós, amb mobles que no criden l'atenció, però transmeten qualitat i calma. Cada peça ha de tenir una raó de ser i cada espai ha de respirar. Per això, el buit també pren valor. Els espais massa plens es consideren una agressió visual. Es dona preferència a la senzillesa compositiva i a l'equilibri, amb un retorn decidit cap al minimalisme emocional, molt influenciat per l'estètica japonesa del *wabi-sabi*, que troba bellesa en la imperfecció i en la simplicitat.

EL DISSENY D'AVUI CONNECTA AMB LA IDENTITAT DE L'USUARI

La tecnologia, tan present en el dia a dia, es torna invisible. Ja no busca exhibir-se com a mostra de modernitat, sinó que es mimetitza amb l'entorn per oferir una experiència fluïda i natural. La domòtica s'integra discretament en la vida quotidiana, sense interrompre ni imposar. La regulació intel·ligent de la temperatura, les llums que varien de to i intensitat segons el ritme circadiari, les persianes automàtiques que s'obren a una hora determinada... tot respon a una voluntat molt concreta: que l'espai treballi per nosaltres i no a l'inrevés. És una forma de confort que no es veu però que es nota, que no es mostra, però que transforma el dia a dia. L'habitatge esdevé un organisme viu que s'adapta i reacciona.

Aquesta sofisticació també reflecteix els nous usos dels espais domèstics. L'habitatge ja no és només un lloc per dormir o menjar, sinó una extensió de totes les facetes de la vida. Per això guanyen protagonisme els espais híbrids, capaços de mutar segons

les necessitats del moment. Un mateix racó pot funcionar com a despatx de dia i com a espai de relax a la tarda, només canviant la intensitat de la llum, movent un parell de cortines o reconfigurant certs elements. El clàssic despatx amb porta tancada dona pas a zones més obertes, interconnectades, que permeten la concentració, però també el descans actiu. Aquests espais inclouen petits santuaris personals: una butaca amb una làmpada dirigida per llegir, una estora de ioga davant d'una finestra, un moble que amaga el portàtil quan s'acaba la jornada.

En clau global, grans estudis com WGSN o Dezeen han apuntat la consolidació del que anomenen *emotional design*, un interiorisme que escolta. No és una qüestió de tendències estètiques, sinó de connectar amb la identitat de l'usuari. El client ja no busca viure en un espai que segueixi els codis visuals d'Instagram o d'un catàleg escandinau, sinó en un lloc que expliqui qui és. Vol reconèixer-se en els detalls: en aquella tauleta que va ser d'un avantpassat, en una ceràmica feta a mà, en el quadre d'un artista local o en el tapís portat d'un viatge. Per això l'artesania viu un moment d'esplendor, igual que el disseny emocional: objectes amb textura, amb imperfeccions que enriqueixen, i amb històries viscudes.

LIGHTING CONSULTANTS

BeLIGHT

+376 802 204
hola@belight.ad
@projectes_belight
Av. Tarragona, 6 baixos - Local 1

Tot el que necessites per a la teva llar..
Confort, disseny i qualitat.

MOBLES DIANA

C/ Pere d'Urg, núm. 10
Andorra la Vella
Tel.: 862 405

DIANA DESCANS

C/ l'Aigüeta, 22
Andorra la Vella
Tel.: 826 778

NOVETAT A ANDORRA

Matalàs 80% antironcs

DIMAFLE(x)

Passa't i prova'l sense compromís!